

(VERORDENING WET INBURGERING)

Algemene toelichting

De Wet inburgering (WI) treedt op 1 januari 2007 in werking en komt in de plaats van de Wet inburgering nieuwkomers (Win) en de verschillende oudkomersregelingen. De WI regelt de inburgeringsplicht voor in beginsel alle onderdanen van derdelanden¹ van 16 tot 65 jaar die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven.

Bij het invulling geven aan de inburgeringsverplichting staat de eigen verantwoordelijkheid (ook in financiële zin) van de inburgeringsplichtige centraal. De inburgeringsplichtige kan naar eigen inzicht bepalen hoe hij zich wil voorbereiden op het inburgeringsexamen. Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen is behaald (een resultaatsverplichting).

Met ingang van 1 januari 2009 is de Wet inburgering gewijzigd (Wet van 29 december 2008 tot wijziging van de Wet inburgering [inburgeringsvoorzieningen voor alle inburgeringsplichtigen gericht op het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal], Staatsblad 2008 604). Het gaat om de volgende wijzigingen:

- Het college krijgt de bevoegdheid om aan iedere inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening aan te bieden.
- Het college kijkt de mogelijkheid om een inburgeringsprogramma aan te bieden dat gericht is op het staatsexamen Nederlands als tweede taal.
- Het college krijgt de bevoegdheid om in plaats van een inburgeringsvoorziening een taalkennisvoorziening aan te bieden aan een inburgeringsplichtige die een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 volgt of gaat volgen.
- De gemeenteraad kan bij verordening bepalen dat het college een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan vaststellen zonder dat eerst een aanbod wordt gedaan. De gemeente Groningen heeft ervoor gekozen vast te houden aan het aanbodstelsel.

Gemeenten krijgen in de WI een aantal belangrijke taken toebedeeld. Zo hebben gemeenten de opdracht om de inburgeringsplichtigen in de gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit deze wet. Daarnaast hebben gemeenten de taak aan inburgeringsplichtigen die daarvoor op grond van de wet of het gemeentelijk beleid in aanmerking komen een inburgeringsvoorziening aan te bieden.

Een inburgeringsvoorziening leidt inburgeringsplichtigen toe naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II. In plaats van een inburgeringsvoorziening mogen gemeenten aan inburgeringsplichtigen die een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 volgen of gaan volgen een taalkennisvoorziening aanbieden.

Het college moet een bestuurlijke boete opleggen als een inburgeringsplichtige zich verwijtbaar niet houdt aan de verplichtingen die voor hem gelden.

In verband met deze taken draagt de WI gemeenten op om bij verordening regels te stellen over de volgende onderwerpen:

1. Regels over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde van deze wet, alsmede van het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen (artikel 8 WI).
2. Regels met betrekking tot het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening en over rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgerings- of taalkennisvoorziening is vastgesteld (artikel 19, vierde lid en artikel 23, derde lid WI).
3. Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd (artikel 35 WI).

¹ Derdelanden zijn landen die niet behoren tot de EU of tot de Europese Economische Ruimte en niet Noorwegen en Zwitserland.

De gemeente heeft in de nota 'Inburgeren in Groningen' een visie geformuleerd die ten grondslag ligt aan de keuzes die de gemeente maakt voor de manier waarop hij de Wet inburgering wil uitvoeren. Die keuzes hebben betrekking op de drie taken waar de gemeente voor staat bij de uitvoering van de WI: informeren, ondersteunen, en handhaven.

De informatieverstrekking aan inburgeraars

Om verschillende redenen vinden we het van groot belang om te zorgen voor een kwalitatief hoogwaardige informatievoorziening. In de eerste plaats omdat een groot deel van deze doelgroep de weg in Groningen onvoldoende kent. Een goede wegwijzer en adviseur aan het begin kan ervoor zorgen dat inburgeraars over voldoende kennis beschikken om een afgewogen keuze te maken voor de meest passende inburgeringsactiviteiten. Tevens kan een goede informatievoorziening ervoor zorgen dat inburgeraars ook die ondersteuning ontvangen waar zij recht op hebben.

In de tweede plaats is een goede informatievoorziening noodzakelijk om te wijzen op rechten en plichten die horen bij de inburgering.

Het aanbieden van inburgerings- en taalkennisvoorzieningen

Het uitgangspunt van de wet is de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtige om te bepalen hoe hij zich voorbereidt op het inburgeringsexamen. Gemeenten kunnen inburgeringsplichtigen ondersteunen door het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening. Aanvankelijk konden gemeenten uitsluitend een aanbod doen aan bepaalde categorieën inburgeringsplichtigen. Met ingang van 1 november 2007 (de wetwijziging heeft terugwerkende kracht) kunnen gemeenten aan alle inburgeringsplichtigen een aanbod doen.

Gemeenten zijn wel verplicht een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan te bieden aan alle asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- en nieuwkomers) en een speciale landelijk vastgestelde inburgeringsvoorziening aan te bieden aan oud- en nieuw-komers die werkzaam zijn als geestelijk bedienaar (artikel 19, eerste lid, onderdeel b, WI).

Het aanbod behelst een inburgeringsvoorziening die toeleidt naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II en omvat het eenmaal kosteloos afleggen van dat examen. Een taalkennisvoorziening is gericht op de verwerving van de kennis van de Nederlandse taal die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 (artikel 19, tweede lid, WI).

Voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen bestaat een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening ook uit maatschappelijke begeleiding.

De WI draagt de gemeenteraden op om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen of een taalkennisvoorziening. In de wet is ook vastgelegd over welke onderwerpen in ieder geval regels moeten worden gesteld:

- De procedure die door het college wordt gevolgd voor het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vierde lid, onderdeel a, WI).
- De criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vierde lid, onderdeel a, WI).
- De vaststelling door het college van een passende inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, met inbegrip van de totstandkoming en de samenstelling van de voorziening (artikel 19, vierde lid, onderdeel b, WI).
- De rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is vastgesteld. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23, derde lid, WI).

De gemeente Groningen gaat de inburgeringstrajecten die ze aanbiedt op basis van de nieuwe Wet inburgering in principe koppelen aan activiteiten die gericht zijn op begeleiding naar werk of andere maatschappelijke activiteiten zoals stages en vrijwilligerswerk. De gemeente zal echter soms van dit uitgangspunt afwijken als inburgeraars daarmee een beter passend traject kan worden aangeboden.

De wet biedt de gemeente de mogelijkheid om een aantal groepen met voorrang te ondersteunen. Vanuit de Integratienota en het collegeprogramma kiest de gemeente voor mensen die gemotiveerd zijn om in te burgeren, mensen die de ondersteuning het hardst nodig hebben, mensen die een opvoedende taak hebben of mensen voor wie inburgering van belang is om werk te krijgen.

Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete

Artikel 35 WI draagt gemeenten op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Artikel 34 van de wet bepaalt het bedrag dat ten hoogste als bestuurlijke boete kan worden opgelegd. Het opleggen van een boete is onderdeel van de handhavingstaak van de gemeente.

Uitgangspunt bij de invulling van de handhavingstaak is dat handhaving moet bijdragen aan het doel van de wet, namelijk zorgen voor inburgering. De aangetoonde inzet om in te burgeren zal leidend zijn bij het al dan niet opleggen van boetes. Daarbij zullen we rekening houden met persoonlijke omstandigheden. Wat betreft de hoogte van de boetes zowel als wat betreft de werkwijze willen we zoveel mogelijk aansluiten bij het handhavingsregime binnen de Wet werk en bijstand.

Vrijwillige inburgering

Met ingang van 1 januari 2010 is de vrijwillige inburgering in de Wet inburgering opgenomen (Wet van 3 december 2009 tot wijziging van de Wet inburgering [vrijwillige inburgering, persoonlijk inburgeringsbudget en harmoniseren handhavingstermijnen]). De verordening is hierop aangepast. Een aantal bepalingen geldt nu ook voor vrijwillige inburgeraars. Om een grote uitbreiding van het aantal artikelen in de verordening te voorkomen zijn zoveel mogelijk regels die zowel voor inburgeringsplichtigen als vrijwillige inburgeraars gelden in elkaar geschoven. Een significant verschil in behandeling is dat met de vrijwillige inburgeraar die een aanbod heeft aanvaard een overeenkomst wordt gesloten, waarin de voorziening en de overige rechten en plichten van de gemeente en de vrijwillige inburgeraar zijn opgenomen.

In de verordening dient ook te worden geregeld wat de gevolgen van het niet-nakomen van de verplichtingen uit de overeenkomst zullen zijn. Gekozen is voor een privaatrechtelijke boete ter hoogte van de bestuurlijke boete voor inburgeringsplichtigen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Het tweede lid geeft aan dat de omschrijvingen van de begrippen die worden gebruikt in respectievelijk de Wet inburgering, het Besluit inburgering en de Regeling inburgering ook van toepassing zijn op deze verordening, tenzij in de verordening anders is bepaald.

Aangezien een aantal bepalingen zowel van toepassing is op inburgeringsplichtigen als op vrijwillige inburgeraars is voor beide groepen tezamen de term “inburgeraars” gekozen.

Artikel 2 De informatieverstrekking aan inburgeraars

Het eerste lid geeft het algemene kader aan voor de informatieverstrekking aan inburgeraars.

In het tweede lid geeft de raad het college de opdracht om een aantal middelen te gebruiken om de informatieverstrekking aan inburgeraars vorm te geven.

In de eerste plaats is dat de inrichting van één of meerdere informatie- en adviespunten inburgering. Bij de dienst SOZAWE zal een informatie-en adviespunt worden ingericht binnen het Werkplein. De dienst SOZAWE is de verantwoordelijke dienst voor inburgering. Zoals in de nota ‘Inburgeren in Groningen’ is aangegeven willen wij aan de informatiefunctie een ruimere invulling geven dan de wet van gemeenten vraagt. Naast informatie geven wil de gemeente inburgeraars ook adviseren wanneer zij daar behoefte aan hebben.

Daarnaast zal gebruik gemaakt worden van het Immigratieloket bij de DIA om aan nieuwkomers die zich daar melden informatie over de WI te geven. Het Immigratieloket heeft voor nieuwkomers een informatie- en verwijzfunctie. Bovendien een signaleringsfunctie richting SOZAWE. Want SOZAWE zal nieuwkomers binnen 6 weken na aangifte van verblijf in de gemeente moeten uitnodigen voor een intakegesprek. Dat gesprek dient ertoe om vast te stellen of de nieuwkomer inburgeringsplichtig is.

Ook via folders, brochures en informatie op internet wil de gemeente invulling geven aan de informatiefunctie. Voor het bereiken van inburgeringsplichtigen, vooral oudkomers, ziet de gemeente een belangrijke rol weggelegd voor ‘intermediaire organisaties’. Deze organisaties wil de gemeente ondersteunen met relevante informatie.

Artikel 3 Aanwijzen van de doelgroepen

Artikel 19, eerste lid, WI bepaalt dat het college aan twee groepen inburgeringsplichtigen een inburgeringsvoorziening kán aanbieden:

Het college kan aan alle inburgeringsplichtigen een aanbod doen voor een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening. Het college is echter verplicht een inburgerings- of een taalkennisvoorziening aan te bieden aan asielgerechtigden en een inburgeringsvoorziening aan geestelijke bedienaren.

Het college heeft wel de ruimte om in bepaalde gevallen ook een inburgeringsvoorziening aan te bieden aan inburgeringsplichtigen die niet behoren tot de groep of groepen die hij heeft aangewezen (maar wel behoren tot de doelgroepen, bedoeld in artikel 19, eerste lid, WI). Om te voorkomen dat inburgeringsplichtigen die behoren tot de groep of groepen die het college heeft aangewezen aan deze aanwijzing een recht gaan ontlenen op het krijgen van een aanbod, bepaalt dit artikel dat het college aan de groepen die hij aanwijst een inburgeringsvoorziening *kan* aanbieden.

De gemeenteraad moet bij verordening regels stellen met betrekking tot de criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vierde lid, onderdeel a, WI). Dit artikel vormt de uitwerking van deze verplichting. In dit artikel worden de criteria benoemd op grond waarvan het college kiest wie hij bij voorrang een inburgeringsaanbod wil doen.

De genoemde criteria zijn alle even belangrijk. Het criterium genoemd onder a gaat niet vóór het criterium genoemd onder b. We streven naar een mix van de doelgroepen aan de hand van de criteria aan wie wij bij voorrang een aanbod willen doen.

Onderstaand staan we kort stil bij deze criteria.

Motivatie om in te burgeren

Degenen die ons vragen om een inburgeringsaanbod, willen we bij voorrang een aanbod doen (voor zover ze vallen onder de groepen aan wie de gemeente een aanbod mag doen). Dit kan zowel gaan om mensen die onder de inburgeringsplicht vallen als om vrijwillige inburgeraars (burgers die genaturaliseerd zijn) als er sprake is van een inburgeringsachterstand. Onder de gemotiveerden vallen ook degenen die vóór inwerkingtreding van de WI al hebben deelgenomen aan een inburgeringstraject, maar nog niet voldoen aan de eisen van het inburgeringsexamen van de WI.

De afstand tot de eindtermen van het inburgeringsexamen zoals aangegeven in de Regeling tot uitvoering van de Wet inburgering (Regeling inburgering)

Degenen met de grootste achterstand wil de gemeente bij voorrang een inburgeringaanbod doen. Het criterium zoals hier geformuleerd is daar een vertaling van. De gemeente vindt het van belang om ondersteuning te bieden aan diegenen die dit het hardst nodig hebben. Dat zijn in de eerste plaats inburgeraars die niet kunnen lezen en schrijven, of geen kennis hebben van Latijns schrift.

De mate waarin inburgering van belang is om in het eigen levensonderhoud te kunnen voorzien

Werk is een belangrijk onderdeel van het integratieproces. Dat betekent dat we als gemeente prioriteit willen geven aan personen die nog niet op de arbeidsmarkt actief zijn. We zullen dus uitkeringsgerechtigde oudkomers actief ondersteunen bij hun voorbereiding op het vinden van werk én het behalen van het inburgeringsexamen. Voor de uitkeringsgerechtigden met een arbeidsplicht zal het aanbod een gecombineerd aanbod zijn van inburgering én reïntegratie. Uitkeringsgerechtigde inburgeraars kunnen een bijstandsuitkering ontvangen maar ook een uitkering van het UWV of van een eigenrisicodrager.

Het hebben van een opvoedingstaak

De gemeente wil inzetten op de toekomst van de jeugd. Allochtone vrouwen spelen via de opvoeding een belangrijke rol bij de integratie van de volgende generatie. Het is van belang dat opgroeiende kinderen zo snel mogelijk volwaardig onderdeel uitmaken van de Nederlandse samenleving. De eigen ontwikkeling van vrouwen op het gebied van participatie en zo mogelijk werk is daarbij belangrijk. Dat betekent dat wij als gemeente prioriteit willen geven aan inburgeraars die een minderjarig kind opvoeden.

Dit artikel regelt dat de groepen die het college aanwijst *bij voorrang* een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening krijgen aangeboden. Dit betekent dat het college de ruimte heeft om in bepaalde gevallen ook een inburgerings- of taalkennisvoorziening aan te bieden aan inburgeringsplichtigen die niet behoren tot de groep of groepen die hij heeft aangewezen. Om te voorkomen dat inburgeringsplichtigen die behoren tot de groep of groepen die het college heeft aangewezen aan deze aanwijzing een recht gaan ontlenen op het krijgen van een aanbod, bepaalt dit artikel dat het college aan de groepen die hij aanwijst een inburgeringsvoorziening *kan* aanbieden.

Artikel 4 De samenstelling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

In dit artikel worden de kaders vastgesteld waarbinnen het college de opdracht heeft voor iedere inburgeraar die daarvoor in aanmerking komt, een op de persoon toegesneden inburgerings- of taalkennisvoorziening samen te stellen.

In het eerste lid wordt aangegeven op welke wijze het college een passende inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening vaststelt. Om een passend aanbod te kunnen doen wil de

gemeente gebruik maken van de uitkomsten van een onafhankelijke begintoets waarin het startniveau van de inburgeraar wordt beoordeeld. De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijke bedienaren wordt geregeld bij ministeriële regeling. Gemeenten hebben dus niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening die zij aan geestelijke bedienaren aanbieden naar eigen inzicht vorm te geven.

Als gemeente vinden we het van belang dat inburgeraars de gelegenheid krijgen om de kennis die zij opdoen direct in de praktijk te kunnen inzetten. Daarom streven we ernaar om duale trajecten aan te bieden, tenzij hiervan uit oogpunt van maatwerk soms moet worden afgeweken. We combineren een inburgeringsaanbod dus wanneer mogelijk en wenselijk met re-integratie- of participatieactiviteiten.

Naast de ingekochte voorzieningen willen we inburgeraars die in staat zijn hun eigen inburgering te organiseren een persoonsgebonden budget beschikbaar stellen. Dit is verwoord in het tweede, derde en vierde lid.

Artikel 4a De voorziening in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget

Op grond van artikel 4.27 Besluit inburgering moet de gemeenteraad bij verordening regels stellen over de procedure die door het college wordt gevolgd bij het behandelen van verzoeken om een persoonlijk inburgeringsbudget en de criteria die worden gehanteerd bij het toekennen ervan.

Een inburgeringsvoorziening of taakennisvoorziening in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget (PIB) kan alleen worden toegekend op verzoek van de inburgeraar (artt. 19, tweede lid en 24, tweede lid van de wet). Een inburgeraar dient nadat hij dat verzoek heeft gedaan binnen 12 weken een zogenoemd persoonlijk inburgeringsplan in te dienen. Op grond van artikel 4.27, tweede lid, Besluit inburgering moet het college vervolgens het persoonlijk inburgeringsplan van de inburgeraar goedkeuren – aan de hand van in het derde lid vastgelegde criteria.

Na goedkeuring dient de inburgeraar zelf een overeenkomst met het gekozen inburgeringsbedrijf te sluiten (art. 4.27, lid 3 en 4, Besluit inburgering). De inburgeraar krijgt geen geld in handen. De nota's worden rechtstreeks door de gemeente aan het inburgeringsbedrijf vergoed.

Artikel 5 De inning van de eigen bijdrage

In de verordening moeten regels worden gesteld die betrekking hebben op de inning van de eigen bijdrage van de inburgeringsplichtige door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23, derde lid, WI). De hoogte van de eigen bijdrage is vastgelegd in de wet en bedraagt € 270.

In het eerste en tweede lid is geregeld dat met de inning van de eigen bijdrage pas na drie maanden na beëindiging van het inburgeringstraject of taakennisvoorziening wordt aangevangen, maar dat de eigen bijdrage dan in beginsel in een keer moet worden voldaan. De inburgeringsplichtige heeft op dat moment namelijk al minimaal een jaar de tijd gehad om hiervoor te reserveren.

Artikel 24, eerste lid, WI maakt het bij inburgeringsplichtigen die algemene bijstand ontvangen mogelijk dat het college de eigen bijdrage verrekenet met deze uitkering. Van deze mogelijkheid willen wij gebruik maken. Dat is geregeld in lid 3. In dat lid wordt ook vastgelegd dat de betrokken inburgeringsplichtige daarover wordt geïnformeerd. Of er daadwerkelijk verrekend kan worden hangt af van de beschikbare ruimte in de uitkering, of er bv. beslag op de uitkering is gelegd door schuldeisers en of er andere verrekeningen plaats vinden.

Als de inburgeringsplichtige een uitkering van het UWV of van een eigenrisicodrager ontvangt, kan het college het UWV of de eigenrisicodrager verzoeken de eigen bijdrage te verrekenen met of in te houden op de uitkering (artikel 24, tweede lid, WI). In dit geval int het UWV of de eigenrisicodrager de eigen bijdrage ten behoeve van de gemeente. Daarvan willen wij gebruik maken. Dat is bepaald in lid 4 van dit artikel. Werkgevers kunnen het financiële risico van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid bij UWV onderbrengen of het zelf dragen (en eventueel daarvoor een polis afsluiten bij een private verzekeraar). Als ze het zelf dragen zijn het

zogenaamde eigenrisicodragers. Ook hier geldt dat moet blijken of verrekening in de praktijk mogelijk is.

Wanneer ten tijde van het volgen van een inburgeringscursus blijkt dat aan de inburgeringsplichtige ontheffing moet worden verleend, kan het college besluiten de eigen bijdrage niet te innen. Op grond van artikel 24 e, tweede lid van de wet heeft de raad ervoor gekozen aan de vrijwillige inburgeraar geen eigen bijdrage op te leggen.

Artikel 5a Toekennen van een deelnamebonus

Teneinde deelname aan een inburgeringstraject- of taalkennisvoorziening zoveel mogelijk te stimuleren wordt een deelnamebonus ingesteld. De inburgeringsplichtige heeft recht op een bonus indien (nadat) hij heeft deelgenomen aan het inburgerings- of staatsexamen dat deel uitmaakt van het door het college vastgestelde inburgeringstraject. De inburgeringsplichtige die heeft deelgenomen aan het mbo-examen niveau 1 of 2 en aan wie een taalkennis-voorziening is toegekend, heeft eveneens recht op een bonus.

Om voor een bonus in aanmerking te komen hoeft men niet geslaagd te zijn voor het examen. De deelnamebonus heeft dezelfde hoogte als de te betalen eigen bijdrage. Omdat de bonus met de nog te betalen eigen bijdrage - zo mogelijk - wordt verrekend (derde lid), is het effect daarvan dat in dat geval feitelijk geen eigen bijdrage meer hoeft te worden betaald.

Aangezien de vrijwillige inburgeraar geen eigen bijdrage is verschuldigd, heeft hij of zij geen recht op een deelnamebonus.

Artikel 6 Opleggen van verplichtingen

Dit artikel vormt de uitwerking van artikel 23, derde lid, WI dat bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgerings- of taalkennisvoorziening is vastgesteld. Dit artikel delegeert de bevoegdheid aan het college om de verplichtingen die in het artikel worden genoemd aan inburgerings-plichtigen in het kader van een inburgerings- of taalkennisvoorziening op te leggen. Het college legt in de beschikking tot de toekenning van de inburgerings- of taalkennisvoorziening deze verplichtingen vast.

De bepalingen in dit artikel spreken voor zich.

Dezelfde verplichtingen kunnen in de overeenkomst met vrijwillige inburgeraars worden opgenomen.

Artikel 7 De procedure van het doen van een aanbod

Dit artikel bevat enkele procedurele bepalingen die er voor moeten zorgen dat het doen van een aanbod op zorgvuldige wijze gebeurt. Dit is van belang omdat een dergelijk aanbod de start is van een procedure die - als het goed is - leidt tot een besluit tot het toekennen van een inburgerings- of taalkennisvoorziening. In het eerste lid van dit artikel wordt geregeld dat het college het aanbod van een inburgerings- of taalkennisvoorziening aan de inburgeringsplichtige op schriftelijke wijze doet en dat het aanbod wordt toegestuurd naar het adres waar de inburgeringsplichtige staat ingeschreven in de GBA. Op deze wijze kan er geen onduidelijkheid ontstaan over het feit dat het college de inburgeringsplichtige een aanbod heeft gedaan.

Het aanbod zal inhoudelijk dezelfde strekking moeten hebben als de uiteindelijke beschikking (het tweede lid). Hierdoor kan de instemming met het aanbod tevens worden opgevat als instemming met de beschikking tot de toekenning van deze inburgerings- of taalkennis-voorziening (die eenzijdig door de gemeente wordt opgelegd). Deze beschikking moet dan wel dezelfde inhoud hebben als het aanbod (het vierde lid).

De zorgvuldigheid van de procedure gebiedt dat als de inburgeringsplichtige het aanbod aanvaardt of weigert, hij of zij dit schriftelijk aan de gemeente meedeelt (het derde lid).

Het kan natuurlijk voorkomen dat een inburgerings- of taalkennisvoorziening aan de gemeente meldt dat hij wel een inburgeringsvoorziening wil, maar dat hij gelet op zijn situatie bepaalde wijzigingen aangebracht zou willen zien in het aanbod van de gemeente. Als de gemeente hierop positief reageert, zal ze het gedane aanbod moeten aanpassen.

Een inburgeringsplichtige hoeft een aanbod niet te accepteren. Weigert de inburgerings-plichtige het aanbod, dan zal hij zich zelfstandig moeten voorbereiden op het inburgeringsexamen.

In de leden 3 en 4 worden termijnen vastgelegd. In lid 3 is de de termijn genoemd waarbinnen de inburgeringsplichtige aan het college laat weten of hij het aanbod al dan niet aanvaardt. In lid 4 staat de termijn aangegeven waarbinnen het college bij aanvaarding van het aanbod, het besluit tot toekenning van de inburgerings- of taalkennisvoorziening neemt.

De procedure voor het doen van een aanbod geldt zowel voor de inburgeringsplichtige als de vrijwillige inburgeraar, zij het dat wanneer de vrijwillige inburgeraar het aanbod aanvaardt, het college over de inhoud van het aanbod met de vrijwillige inburgeraar een overeenkomst sluit (art. 24d, lid 2 van de wet).

Artikel 8 De inhoud van de beschikking en de overeenkomst

Het besluit tot het toekennen van een inburgerings- of taalkennisvoorziening aan een inburgeringsplichtige is een beschikking;

Dit betekent dat de inburgeringsplichtige de mogelijkheid heeft tegen dit besluit in bezwaar en beroep te gaan. In dit artikel wordt geregeld welke onderwerpen in ieder geval in de beschikking moeten worden neergelegd.

In de beschikking zullen de toegekende inburgerings- of taalkennisvoorziening en de daaraan verbonden rechten en plichten van de inburgeringsplichtige nauwkeurig moeten worden vermeld (onderdelen a en b). De inburgeringsplichtige is verplicht zijn medewerking te verlenen aan de uitvoering van de inburgerings- of taalkennisvoorziening (artikel 23, eerste lid, WI). Handhaving hiervan is alleen mogelijk als de verplichtingen van de inburgeringsplichtige duidelijk zijn omschreven en aan de betrokkene (onder andere door middel van de beschikking) bekend zijn gemaakt.

De termijn waarbinnen een inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet hebben behaald, ligt vast in de wet (artikel 7, eerste lid, WI). In de beschikking hoeft (en kan) van deze termijn alleen melding worden gemaakt (onderdeel c). Dit betreft de uiterste datum waarop het examen moet zijn behaald. De gemeente kan als verplichting bij de ter beschikking gestelde inburgeringsvoorziening opnemen een datum voor het deelnemen aan het inburgeringsexamen of staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II. Dit kan bv. 2 jaar na de start van het inburgeringstraject zijn. Deze mogelijkheid is bepaald bij artikel 6, onder c van de Verordening.

Onderdeel d bepaalt dat in beschikking moet worden vastgelegd op welke wijze de betaling van de eigen bijdrage plaatsvindt (al dan niet op basis van verrekening met de bijstandsuitkering). Dit is geregeld in artikel 5 van de verordening.

Onderdeel e heeft betrekking op beschikkingen voor oudkomers. Indien het college een inburgerings- of taalkennisvoorziening vaststelt voor een oudkomer, dan moet het college in de betreffende beschikking ook de dag opnemen waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat (artikel 22, tweede lid, juncto artikel 26 WI). Binnen vijf jaar ná deze datum moet de betreffende oudkomer het inburgeringsexamen hebben behaald. Het college kan zelf bepalen wanneer de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Het ligt voor de hand om deze termijn direct te laten ingaan (en bijvoorbeeld niet te koppelen aan de datum waarop een inburgerings- of taalkennisvoorziening van start gaat).

Onderdeel f heeft betrekking op de deelnamebonus.

Een aantal bepalingen betreffende de inhoud van de beschikking wordt ook opgenomen in de overeenkomst die met de vrijwillige inburgeraar wordt gesloten. Dit is neergelegd in het tweede lid, onderdeel a. Daarnaast moeten de gevolgen van het niet-nakomen van de verplichtingen van de vrijwillige inburgeraar in de overeenkomst worden geregeld (onderdeel b).

Artikel 9 De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

Artikel 35 WI draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Het betreft bestuurlijke boetes op te leggen aan inburgerings*plichtigen*.

In artikel 34 WI zijn voor de verschillende overtredingen de maximumbedragen van de bestuurlijke boete vastgelegd.

Wat betreft de hoogte van de boetes sluiten we aan bij het handhavingsregime zoals dat geldt binnen de Wet werk en bijstand en zoals dat is neergelegd in de Maatregelenverordening Wet werk en bijstand. De hier genoemde bedragen zijn ongeveer even hoog als de bedragen die het resultaat zijn van de percentages zoals genoemd in de Maatregelverordening en ze corresponderen met de soort overtreding. De bedragen genoemd in deze verordening zijn het resultaat van het van toepassing zijnde percentage van de echtpaarnorm. Het niet behalen van het inburgeringsexamen (artikel 9, lid 3) zien we als een zelfde soort overtreding als het onvoldoende meewerken aan de uitvoering van de een inburgerings- of taalkennisvoorziening c.q. de verplichtingen die zijn opgelegd bij de afgegeven inburgeringsbeschikking (artikel 9, lid 2). De boetes zijn dan ook qua hoogte gelijk.

In het kader van de uitvoering van een gecombineerde re-integratie- en inburgeringsvoorziening kan het voorkomen dat dezelfde gedraging (bijvoorbeeld het niet voldoen aan een oproep om te verschijnen en gegevens te verstrekken) zowel aanleiding kan zijn voor het opleggen van een bestuurlijke boete als voor het verlagen van de bijstand (een maatregel op grond van artikel 18, tweede lid, Wet werk en bijstand) of het opleggen van een boete of maatregel op grond van een andere socialezekerheidswet of -regeling. Artikel 37 WI bevat een regeling voor deze samenloop. In dit artikel wordt bepaald dat het college in dat geval géén bestuurlijke boete kan opleggen.

Artikel 10 Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen dan op grond van artikel 9 mogelijk is.

De in dit artikel genoemde bedragen zijn een verdubbeling van de bedragen genoemd in artikel 9. Dit sluit ook aan bij het handhavingsregime Werk werk en bijstand van de gemeente Groningen. Ook dan is in geval van recidive sprake van een verdubbeling van de eerder opgelegde maatregel. Om te kunnen spreken van een herhaling van een overtreding, moeten de overtredingen zich wel binnen een bepaalde tijdsperiode voordoen, daarvoor is een termijn van 12 maanden vastgelegd in de verordening. Wederom in overeenstemming met de Maatregelen-verordening.

In het geval dat de inburgeringsplichtige bij herhaling niet voldoet aan de verplichting binnen de gestelde termijn het inburgeringsexamen te behalen legt het college een boete op van € 500. Dit is geregeld in het derde lid van artikel 10.

Artikel 11 Afstemming van de bestuurlijke boete

De in de artikelen 9 en 10 van de verordening opgenomen bedragen zijn geen gefixeerde bedragen, in de zin dat ze altijd zullen worden opgelegd. Het college zal bij elke overtreding de bestuurlijke boete afstemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Bovendien zal het college daarbij ook zonnodig rekening houden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd. Deze bepaling brengt met zich mee dat het college bij elke op te leggen bestuurlijke boete zal nagaan welke boete passend is, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige. Wanneer de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten leggen we geen bestuurlijke boete op. Bijvoorbeeld als

blijkt dat het niet slagen voor het inburgeringsexamen niet aan de inburgeringsplichtige kan worden verweten. In de wet is dit aangegeven in artikel 38. Voor de duidelijkheid en de volledigheid is wat in artikel 38 WI staat, opgenomen in artikel 11 van de Verordening.

Artikel 11a Boetebepaling bij niet-nakomen overeenkomst

Op grond van artikel 24f van de wet moet de raad bij verordening regels stellen over het niet-nakomen van de overeenkomst. Aangezien de gemeente de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtigen moet handhaven ligt het voor de hand dat de gemeente regelt dat ook maatregelen kunnen worden genomen indien de *vrijwillige* inburgeraar de verplichtingen uit de overeenkomst niet nakomt. Hiertoe wordt een privaatrechtelijke boetebepaling in de verordening - en de overeenkomst - opgenomen. Wat betreft de hoogte van de boete is aangesloten bij de bestuurlijke boete voor inburgeringsplichtigen.

Artikel 11b Vaststellen identiteit van de vrijwillige inburgeraar

Deze bepaling is een uitwerking van de opdracht aan de gemeenteraad om regels te stellen over het vaststellen van de identiteit van de vrijwillige inburgeraar (art. 24f van de wet).

Artikel 12 Citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 13 Slotbepalingen

De Wet inburgering nieuwkomers (WIN) wordt met inwerkingtreding van de wet ingetrokken (art. 72 van de wet). Op dezelfde wijze dient ook de Boeteverordening te worden ingetrokken vanwege de koppeling met de WIN. In artikel 64 van de wet is al geregeld in welke gevallen de wet en daarmee de Boeteverordening tijdelijk van toepassing blijft. Het tweede lid spreekt voor zich.

